

po zaupanju svojih voljivcov ravnali, in tedaj pričakujemo, da nam bojo svoje misli razodéli.

V Frankobrodu na Majnu 1. listopada 1848.

Avstrijski poslanci ustavniga nemškiga narodniga zbora.

Benedickt iz Koroskiga, Czörnig iz Českiga, Fr. grof Deym iz Českiga, Edlauer iz Štajarskiga, Egger iz Dunaja, Engelmayer iz gorniga Avstr., Fritsch iz gorniga Avstr., Fügler iz spod. Avstr., Göbel iz Sleškiga, K. žlahtni Gold iz Krajnskiga, Gspan iz Tirolskiga, žl. Haydn iz gorniga Avstr., Herzig iz Českiga, Höchsmann iz Marskiga, Kagerbauer iz gorniga Avstr., Ign. Kaiser iz spodniga Avstr., Ign. žl. Kürsinger in Lienbacher iz Solniga grada, Mally iz Štajarskiga, žl. Mühlfeld iz Dunaja, J. G. Neumann iz Českiga, Petzer iz Tirolskiga, Piringer iz gorniga Avstr., S. žl. Pretis iz Tirolskiga, Polatscheck iz Marskiga, Rassel iz Českiga, Reindl iz gorniga Avstr., Renger iz Českiga, Riegler iz Marskiga, Scheliessnig iz Koroskiga, Schmidt iz gorniga Avstr., Schrott iz Krajnskiga, žl. Sommaruga iz Českiga, Stein iz Gorice, Stülz iz Vorarlberga, Tomascheck iz Marskiga, Weiss iz gorn. Avstr., Wolf iz Štajarskiga, Beda Weber iz Tirolskiga.

Povedanje od slovenskiga jezika.

Spisal V. Vodnik.

(Dalje.)

Danes bomo začeli govoriti *) od prebivalsov pervih Krajncov. Pisar Prokopi pravi, da so v slabeh kočah prebivali, katere so bile semtertje redko sejane; mesta so bile po rimskih vojskah razdžane, Slovenci od močnejših ludstev na tesnobo ugnani in so mógli v hribih, gorah, in snežnikih varnost iskati. *)

Imena od hribov in rék so še zdaj ostale, kakor so bile per Rimljanih in Gregih; imena mést so pa nove, zato kér so pozniši ali na podertjih popred razdžanih postavljene. Kras, Kokra, Trojana, Drava, Sava, Kerka, Kopa, Terst, Logatec, Cele, Hrušica, Pola so silno stare imena; mlajši pak so Ljubljana, Novo mesto, Bistrica, in dosti družih, ki niso znane per starih pisarjih med Rimci in Gregi.

Kraj eniga prebivališa se imenuje mesto, naj bode velik ali majhen; ako je obzidan in močen, je grad.

Emona je bila že razdžana, kader so Slovenci na Krajnsko prišli, in so ta kraj, kjer tedaj Ljubljana stoji, Gradiše imenovali; niso namreč vedili, da to poderto mesto je per Rimcih imélo ime: Emona. Družiga pa ni bilo viditi, *) kakor razvaljeno ozidje, to je, razdžan grad ali gradiše.

Tako se v dosti krajih po naši deželi gradiše imenuje, kjer je nekidaj kak grad stal.

Napóved

vsim prebivavcam v Braslovčah in po soséskah okrog.

Z narvikšim dovoljenjem Njih Svetosti našiga ustavniga Cesarja se je po izgledu vsih mést in malo de v vsih tergov Avstrijskiga Cesarstva tudi v Braslovškem tergu narodna straža vstrojila, ktera ima namén, človeka in njegovo premoženje varvati, pa tudi mir in lépi réd v srenji ohraniti. **)

*) Vodnik je namest celiga nekonč. naklona večidel rabil prisekani naklon; torej stoji v izvirnim spisu govorit, iskat, vidit i. t. d.

**) Od več strani Krajnskiga smo že slišali, da se po kmetih gerde tatvine in ropi godé, — domače straže po deželi bi zamógle veliko hudiga odverniti, ko bi se pošteni kmetje vkupje vzéli in tako stražo napravili. Že ko bi tatje od take naprave le slišali, bi se bali in marsiktera škoda bi bila obvarovana. Sej se v mestih zdej tú sami take derhali varjeno, zakaj bi se pa po kmetih ne? S psám na dvorišu ni vse opravljeno. Vredništvo.

Narodna straža bo po tem takim skerb iméla, da se bo vsakteri vsih pravíc brez nadlége vdeležil, ktere mu po postavi grejo. Ona torej ne bo terpéla, da bi se med nami domači ali ptuji nepokojneži ali drugi nevarni ljudje pledli; ne bo terpéla, da bi se tatvine ali napadbe na ljudi tudi dopernašale; zakaj taki ljudje se bodo ko škodljivi udje naše bratovske tovaršije — kér nas k temu postave vézejo — z orožjem v roki poprijemali, in tistimu sodništvu, pod kteriga slišijo, v kaznovanje odraštovali. Kér je dalje naš namen silno žlahten, in vsakimu prebivavcu čezveč koristen, so Njih Cesarstva Svetlost le takim dovolili v narodno stražo stopiti, kterih življenje je vse pošteno: po tem takim bo Braslovška narodna straža le tiste za svoje brate in tovarše spoznala in jih v svojo družbo sprejela, ki nikdar niso bili v kakim kriminalnim preiskovanji, in sploh ko pošteni možje slovijo.

Po ukazilu visokiga Štajarskiga vladarstva, ki je bilo na povelje same Cesarjeve Svetlosti dano, je vsaki pošten deželán od dvajstiga do petdesetiga léta svoje starosti zavezan, v narodno stražo stopiti. Ta dolžnost je za toliko bolj svéta, kér bo narodna straža, ko narvikši Cesarški rodovini nepremakljivo zvestobo obljudi, tudi skerbéla, da se bodo povelja c. k. štajarskiga vladarstva in c. k. kresije natančno izpolnovala, kakor bodo Braslovškim prebivavcam in okrožnim okoliciam po Žunškem sodništvu naznanovane, kterimu sodništvu zdaj toliko veči spoštovanje gré, kér naravnost v Cesarški službi stoji. Dolžnost, v narodno stražo stopiti, je toliko bolj svéta, kér bo ona dalje vso skerb na to obračala, da se naša svéta véra in njeni služabniki spodobno poštujejo, in sploh vsaki pošten človek, bodsi še toliko ubožen in nizek, pred vsako krivično napadbo pošteno varje.

Po tem takim se vsim prebivavcam v Braslovčah in okrog napové, v podpor našiga visokiga naména v narodno stražo stopiti v narvečim številu ko je mogoče. Tisti prebivavci, ki od Braslovškiga terga kaj dalje stanujejo, bojo v svoje polajšanje pod lastnim podvodjem stali, kteriga si bojo sami zbrali, ter bojo v svoji okolici za ohranjenje miru in lepiga réda skerbeti iméli.

Poverh tega se še pové, da se bo orožna vaja splóh ob nedeljah po večernicah opravljala, da g. g. stražani ničesar ne zamudijo pri svojim delu, s kterim si vsakdanji kruh pridobivajo. Stražanska služba bo splóh, kolikor bo mogoče, polajšana, pametno razdeljena, in bo le na odločene kraje po okoljšinah napovedovana.

Po ukazilu visokiga ministerstva pade vsaki v kriminalno preiskovanje, ki bi se prederznil, nasprot se staviti g. g. stražanam, kader so v svoji službi.

Zapisni list v pristop k narodni straži že odpert stoji, in vsakteri se zamore pri gosp. verhnim podvodju Jožefu Hojniku zapisati dati. Zapisani dobí pristopni list, podpisan od verhniga vodja združene narodne straže na Štajarskim, da se povsod lahko z njim skaže.

Druge naravnila se bojo po splóšni presóji vsih zbranih stražanov o svojim času naznanile. Slava Cesarju in ustavni slobodnosti!

V Braslovčah 25. dan kimovca 1848.

Klein,

vodja narodne straže.

Jožef Hojnik,

verhni podvodja narodne straže.

Dopis iz Gorenskiga.

Gorencam se je letašnja letina práv dobro obnesla. Perdelali so toliko beliga žita in ajde, da malokdaj več. Posebno dobro pa se je naša stara prijateljica turšica skazala. Slišimo, da se jo lani in letas tudi že v Selški dolini in okoli Loke poskusili. Práv dobro se jim véde, in kmetje obetajo, da je ne bojo več upustili. Vsim Slovenskim krajem, kjer dozda turšice še ne sadijo, svetujemo, da naj jo prihodnje léto poskusijo. — Tudi perst-